

til at drage Regjeringen ind i Bankens Anliggender, finder jeg at den deri er indtaget. Endelig som jeg har næmnet i Berlingske Tidende fundet en Beskjendtgørelse om den danffe Landmandsbank, Hypothek- og Bærelsbank i København, der er udfærdiget fra Bankens selv og derfor må anses for at være autentisk. Denne Beskjendtgørelse staar der uden Bankens Kreditorer opført som Aktiv, som Kapital: 40 pCt af 6 Millioner 2,400,000 Rd.; men ovenfor staar der blandt Debitorer først en Restancekonto for forsenkede Indbetalinger 6,120 Rd. Dette er ikke Noget at tale om, derpaa lægger jeg et Par andre, jeg nævner det blot; men dernæst er der opført Restancer paa 10,251 Aktier som ifølge Statuternes § 44 kunne indstaa mod 5 pCt Rente til Sine Termin 1872 410,040 Rd. Der er altsaa paa omkrent 10,000 Aktier Restancer paa noget over 400,000 Rd., og det bliver saaledes i Bifølgeligheden kun en indbetalt Kapital af omkrent 2,000,000 Rd., saaledes at der mangler en Sjettedel af det 40 pCt. Det er meget muligt, at dette fuldstændig stemmer ind med Statuterne; jeg gjentager, at disse ere mig aldeles ubekjendte; men jeg siger, at der er Restancer i det staar at Bankens egen Kundgjørelse paa 10,251 Aktier af noget over 410,000 Rd., og det er dog ikke saa ganske sikkert, at dette Beløb kommer ind i rettes Tid. Jeg tror derfor, at det er en Svaghed ved hele dette Forslag, at man vil bruge Staten eller Underrigsministeren, som om de vil syns have med en Bank, der ikke nær er fundet deret, saaledes som den skulde være det efter Statuterne, og dernæst uden at der er fastsat Noget om hvilken Del af Grundfonden der kan bruges til Bærelsbank, og hvilken Del der kan bruges til Hypothekbank. Det er dog et meget væsentligt Punkt ved en Bank, der er konstitueret baade som Bærelsbank og Hypothekbank, at der er bestemt et Forhold mellem den Del af Formuen, som skal virke i den ene, og den, der skal virke i den anden Retning. Der er, saavidt jeg kan se, den meget væsentlige Overensstemmelse mellem Kreditforeningerne og Landmandsbanken; thi dennes Obligationer skulle ikke amortiseres, saaledes

som Kreditforeningernes. Det er Amortisationen ved Kreditforeningerne, som stadig giver dem større Sikkerhed, idet de Pantretten altid bliver ubredt, og jo mere der amortiseres, men dette savnes, saa vidt jeg har forstaaet ved Landmandsbanken. For at jeg ikke atter skal blive misforstået, skal jeg udtale, at jeg intet har ind, at den ærede Minister saar Thingets Samtykke til, at Bankens Obligationer blive stempelfrie og frie for Transportstempel, og jeg har heller ikke Noget imod, at der indrømmes Banken den processuelle Ret, som Kreditforeningerne have til at gjøre Udlæg uden Lovmaal og Dom. Heller ikke kan jeg se, at der vilde være nogen Fare, om man gav den Frihed til at tage 5 pCt Rente ligesom Kreditforeningerne, og jeg er altsaa i det væsentlige enig i, at der gives den disse Friheder. Jeg siger kun: Lad den faae Frihederne, men lad Staten være udenfor Bankens Bestyrelse, ligesom den staar udenfor Kreditforeningernes. Baret ikke et Helb, at Staten var udenfor den sjødeste Kjøbstads Kreditforening og udenfor den næstsjødeste Kreditforening, da disse Foreninger fallerede? Jeg må dog antage det, og selv om Tiden for Dieblisset er meget rigt selv om alle Aktieforetagender synes at gaaglat fra Gaanden, kan der dog let komme en Tid, da det ser ganske anderledes ud. Man har jo her set, at meget solide Pengeninstitutter pludselig ere blevne opløste paa Grund af Omstændighederne, og jeg vil i denne Henseende henvise til, hvad der skete i 1858 med de danske og i 1863 med de norske. Saaledes som jeg opfattede Forhandlingerne forleden Dag, da denne Sag var til Behandling, kunde jeg ikke skjønne rettere, end at der i Almindelighed var en ret velvillig Stemning for det Lovforslag, der ligger foran mig og det forekom mig derfor, at det ærede Medlem for Velle Amts 1ste Valgkreds (Gad) tog Forslaget lidt varmere i Forsvar lige overfor de Udtalelser, der vare fremkomne, end som ibrig det var. Smidertid skal jeg ikke negte, at der under Udtalelsen af Bevillie for Lovforslaget kan skjule sig saadanne Forbehold, som i deres Folger kunde føre til Lovforslagets Henlæggelse eller Undergravelse, og da man derfor skal være lidt varsom med strax